

Председник Хенри Б. Ајринг
први саветник у Првом председништву

Захвалност на дан Шабата

За свеце последњих дана Шабата је дан за показивање захвалности и љубави.

Моја драга браћо и сестре који се налазите свуда широм света у Цркви Исуса Христа светаца последњих дана, захвалан сам што ме је председник Томас С. Монсон замолио да данас на Шабат говорим на конференцији. Молим се да ће Свети Дух пренети моје речи до ваших срца.

Данас желим да говорим о осећањима срца. Једно осећање о коме ћу данас посебно говорити је захвалност - нарочито на дан Шабата.

Осећамо захвалност за многе ствари: љубазност странца, оброк када смо гладни, кров над главом за време олује, сломљену кост која зараста и здрав плач новорођенчета. Многи од нас ће памтити осећај захвалности који смо имали у таквим тренуцима.

За свеце последњих дана, Шабат је такав тренутак, у ствари дан, за показивање захвалности и љубави. Године 1831, Господ је поучио свеце у округу Џексон, у Мисурију, да своје молитве и захваљивања упуте према небу. Првим свецима дато

је откриће како да светкују дан Шабата, како да посте и да се моле.¹

Њима је, а и нама, Господ рекао како богослужити и изразити захвалност на Шабат. Као што знате, оно што је најбитније јесте љубав коју осећамо према дародавцима. Ово су Господње речи како да изражавамо захвалност и како да волимо на Шабат:

„Дајем вам, дакле, заповест која гласи овако: Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, свом снагом својом, умом и моћу, и служи му у име Исуса Христа...

У свему захваљуј Господу Богу свом.

Приноси жртву Господу, Богу своме у праведности, то јест срца скрушеног и духа раскајаног.”²

Затим, Господ наставља да упозорава на опасност која вреба када пропустимо да захвалимо небеском Оцу и Исусу Христу као дародавцима. „А ни у чему човек не вређа Бога, то јест ни против кога се гнев његов не распаљује, доли оних који не признају у свему

руку његову, и не слушају његове заповести.”³

Многи од вас који слушате већ уживате у Шабату као дану за сећање и захвалност Господу за благослове. Сећате се познате химне:

*Како живојога брод олуја
захваји,
Како помисли да ће свега
несијати,
Преброј гаре шћо их Госјод
удели,
Чудићеш се шћо све за ње
учини.*

*Преброј гаре
Шћо их Госјод га.
Преброј гаре
Шћо их Госјод га...*

*Ти шће ли ње бриже њешким
ѡерјом?
Чини њи се крсји ѡвој муком
ѡрејешком?
Преброј гаре, свака сумња
несијаје,
А на устја ѡсма хвале навире.”⁴*

Примам писма и посете верних светаца последњих дана који су оптерећени тешким бригама. Неки нису далеко од тога да мисле да је, барем за њих, све изгубљено. Надам се и молим да ће оно што ћу говорити о захвалности на Шабат одагнати сумњу и да ће песма разгалити ваша срца.

Један благослов на коме можемо бити захвални јесте то што смо уопште тамо, на причесном састанку, окупљени са више Његових ученика у Његово име. Има оних

који су код куће и не могу да устану из својих постеља. Има оних који би волели да су на нашем месту, али уместо тога служе у болницама и омогућавају безбедност у друштву или нас бране ризикујући живот у некој пустињи или џунгли. Чињеница да се можемо окупити макар са још једним свецем и узети причест помоћи ће нам да почнемо да осећамо захвалност и љубав за Божју доброту.

Због пророка Џозефа Смита и обновљеног Јеванђеља, још један благослов који можемо прибројати је да имамо прилику да узимамо причест сваке недеље. Припремају га, благосиљају и послужују овлашћене слуге Божје. Можемо бити захвални када нам Свети Дух потврди да наш небески Отац прихвата речи причесних молитви које изговарају понизни носиоци свештенства

Од свих благослова које можемо набројати, један од највећих је опроштај који примамо када узимамо причест. Осећамо већу љубав и захвалност за Спаситеља чија нам је бесконачна жртва омогућила очишћење од греха. Док узимамо хлеб и воду сећамо се да је Он патио за нас. А када осећамо захвалност за оно што је учинио за нас, осећаћемо Његову љубав према нама и нашу љубав према Њему.

Благослов љубави коју примамо олакшаће нам држање заповести да Га се увек спомињемо.⁵ Можете чак, попут мене, осетити љубав и захвалност према Светом Духу, за кога је небески Отац обећао да ће увек бити са нама докле год смо верни заветима које мо склопили. Можемо пребројати све те благослове сваке недеље и осећати захвалност.

Шабат је такође идеално време да се сетимо завета склопљеног у водама крштења, да ћемо волети децу небеског Оца и служити им. Испуњавање тог обећање на Шабат укључује учешће у разреду или већу са пуном намером срца у развијању вере и љубави међу нашом браћом и сестрама који су тамо са нама.

То обећање ће укључити радосно служење у нашим позивима.

Захвалан сам за многе недеље када сам поучавао у већу ђакона у Баунтифулу, у Јути, као и у разреду Недељне школе у Ајадаху. И сећам се времена када сам служио као помоћник својој жени у јаслицама где ми је главни задатак био да делим и купим играчке.

То је било годинама пре него што сам, захваљујући Духу, препознао да је моја једноставна служба била битна у животима деце небеског Оца. На моје изненађење, нека од њих су се сећала и захвалила ми се за моје почетничке покушаје служења у Учитељево име у те дане Шабата.

Баш као што понекад не можемо да видимо резултате наше службе коју вршимо на Шабат, нећемо моћи да видимо потпуне ефекте других слугу Господњих. Али, Господ гради своје царство, тихо и без помпе, преко својих верних и понизних пастира, према својој славној будућој хиљадугодишњици. Да би величанство тога било видљиво потребан је Свети Дух.

Одрастао сам одлазећи на састанке причести у мали огранак у Њу Џерсију са неколико чланова и једном породицом, мојом. Пре седамдесет и пет година крстио сам се у Филадельфији, у јединој капели коју је изградила Црква у коју смо могли ићи, у Пенсилванији или Њу Џерсију. Ипак, тамо где је тада био један мали огранак у Принстону, у Њу Џерсију, сада су два велика одељења. И пре само неколико дана, хиљаде младих је учествовало на прослави која је претходила посвећењу храма Филадельфија Пенсилванија.

Као младић, био сам позван за мисионара подручја у јединој капели у Албукеркију, у Новом Мексику. Данас се тамо налазе храм и четири кочића.

Напустио сам Албукерки и отишао на школовање у Кембриџ, у Масачусетсу. Тамо је постојала само једна капела и подручје

које се протезало већим делом Масачусетса и Род Ајленда. Возио сам се брежуљцима тог предивног крајолика на састанке причести у мале огранке који су се већином састајали у изнајмљеним просторијама или мало преуређеним домовима. Сада је тамо свети храм Божји у Белмонту и кочићи који су раштркани по целом крају.

Оно што тада нисам могао јасно да видим било је да је Господ изливао свога Духа на људе на тим малим причесним састанцима. Могао сам га осетити, али нисам могао видети обим и тајминг Господњих намера у изградњи и увеличавању свог царства. Пророк је, путем откривења, видео и записао оно што ми сада можемо видети. Нефи је рекао да нас бројчано неће бити пуно, али укупна светлост ће бити призор за памћење:

„И догоди се: Спазих ја цркву Јагањца Божјег, и беше она малобројна...

И догоди се да ја, Нефи, спазих моћ Јагањца Божјег како силази на свеце Цркве Јагањчеве и на заветни народ Господњи који беше расејан по свом лицу земаљском. И беху они наоружани праведношћу и моћу Божјом у слави великој.”⁶

У овом раздобљу, сличан пророчки опис нашег стања и предстојећих прилика забележен је у Учењу и заветима:

„Досад не разуместе како велике благослове има Отац у рукама својима за вас припремљене.

И не можете све сад поднети. Ипак, веселите се, јер ћу вас ја предводити. Царство је ваше и благослови његови су ваши, а ваша су и богатства вечности.

Ко прима све са *захваљивањем* постаће славан. И додаће му се оно што је земаљско, и то стоструко, да, и више.”⁷

Осетио сам да се тај преображај у све већу захвалност за благослове и љубав Божју повећава широм Цркве. Чини се да се убрзава међу члановима Цркве у временима и на

местима где постоје искушавања њихове вере, где су вапили Богу за помоћ само да могу да наставе.

Времена кроз која ћемо проћи обиловаће тешким искушењима, као што је то било за Алмин народ под окрутним Амулоном који их је оптеретио тешким теретом:

„И догоди се да глас Господњи допре до њих у невољама њиховим, говорећи: Уздигните главе своје и утешите се, јер знам за завет који ми учинисте и ја ћу учинити завет са својим народом и избавити га из сужањства.

И уз то ћу олакшати бремена која су натоварена на плећа ваша, толико да их ни осетити нећете на леђима својим, и то док сте још у сужањству, а то ћу учинити да убудуће стојите као сведоци за мене, и да са сигурношћу можете знати да ја, Господ Бог, походим свој народ у невољама њиховим.

И ево, догоди се да бремена што беху натоварена на Алму и браћу његову посташе лака. Да, Господ их оснажи да са лакоћом могу носити

бремена своја и они се весело и са стрпљењем покорише свој вољи Господњој.”⁸

Ви и ја сведоци смо да је Он, кад год смо држали своје завете са Богом, нарочито у тешкоћама, чуо наше молитве захвалности за оно што је до тада чинио за нас и одговорио је на нашу молитву за снагу да верно издржимо. Више пута нас је разгалио и ојачао.

Можда се питате што можете учинити како бисте живели и богослужили овог Шабата показујући своју захвалност и јачајући себе и друге за искушења која предстоје.

Можете започети данас личном и породичном молитвом за све што је Бог учинио за вас. Можете се молити да бисте знали шта Господ жели да чините како бисте служили њему и другима. Нарочито бисте се могли молити да вас Свети Дух упуту на некога ко је усамљен или у потреби и код кога Господ жели да одете.

Могу вам обећати да ће ваше молитве бити услышене и ако

будете деловали у складу са примљеним одговорима, пронаћи ћете радост у Шабату, а ваше срце ће преплавити захвалност.

Сведочим да вас Бог Отац познаје и воли. Спаситељ је извршио помирење за ваше грехе из љубави према вама. Они знају ваше име као што су знали име пророка Џозефа Смиа када су се указали пред њим. И тако сведочим да је ово Црква Исуса Христа и да ће Он поштовати завете које склапате и обнављате са Богом. Сама ваша природа ће се променити како бисте постали сличнији Спаситељу. Бићете ојачани за искушења и сумње у вези са истином. Пронаћи ћете радост у Шабату. Тако вам обећавам у име Господа Исуса Христа, амен.

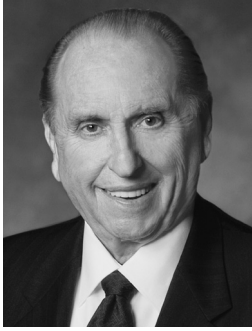
НАПОМЕНЕ

1. Видети УИЗ 59.
2. УИЗ 59:5, 7–8.
3. УИЗ 59:21.
4. „Преброј даре,” *Химне и песме за децу*, бр. 8.
5. Морони 4:3; 5:2; УИЗ 20:77, 79.
6. 1. Нефи 14:12, 14.
7. УИЗ 78:17–19; курзив додат.
8. Мосија 24:13–15.

Учења нашег времена

Од новембра 2016. до априла 2017. године, лекције Мелхиседековог свештенства и Потпорног друштва четврте недеље припремају се из једног или више говора датих на октобарској генералној конференцији 2016. У априлу 2017, говори могу бити изабрани било са априлске или са октобарске генералне конференције. Председници кочића и подручја бирају говоре који ће се користити у њиховим областима, или за то могу задужити бискупе и председнике огранака.

Ови говори су доступни на многим језицима на conference.lds.org.

Председник Томас С. Монсон

Савршен пут до среће

Сведочим о великом дару који је њан нашеј Оца за нас.
То је једини савршен њан до мира и среће.

Моја драга браћо и сестре, како овде у Конференцијском центру тако и широм света, колико сам захвалан за прилику да поделим своје мисли са вама овог јутра.

Пре педесет две године, у јулу 1964, имао сам задатак у Њујорку који је тада био домаћин Светске изложбе. Рано једног јутра посетио сам Мормонски павиљон на изложби. Стигао сам непосредно пре приказивања црквеног филма *Човеково њраћање за срећом*, опис плана спасења који је у међувремену постао црквени класик. Сео сам поред младог човека од можда 35 година. Кратко смо разговарали. Он није био члан наше Цркве. Тада су светла пригушена и почео је филм.

Слушали смо глас наратора док је постављао дирљива и универзална питања: „Одакле долазим? Зашто сам овде? Куда идем када напустим овај живот?“ Сви су напрегнутих ушију чекали одговоре, и све очи

су биле упрте у слике које су приказиване. Дат је опис нашег предсмртничког живота, уз објашњење наше сврхе на земљи. Били смо сведоци дирљивог описа напуштања овог живота једног старијег деде и његовог славног спајања са вољенима који су пре њега отишли у духовни свет.

На крају овог прелепог описа плана нашег небеског Оца за нас, публика је тихо излазила, и многи су били очигледно дирнути поруком филма. Млади посетилац поред мене није устао. Упитао сам га да ли му се допала презентација. Недвосмислено је одговорио: „То је истина!“

Очев план за нашу срећу и спасење деле наши мисионари широм света. Ову божанску поруку не прихвате и не пригрле сви они који је чују. Међутим, мушкарци и жене свуда, баш као и мој млади пријатељ на њујоршкој Светској изложби, препознају њене истине, и држе се

пута који ће их безбедно одвести кући. Њихови животи су заувек промењени.

Од кључног значаја за план је наш Спаситељ, Исус Христ. Без Његове жртве помирења сви би били изгубљени. Међутим, није довољно само веровати у Њега и Његову мисију. Треба да радимо и учимо, тражимо и молимо се, кајемо се и побољшавамо. Треба да познајемо Божје законе и живимо по њима. Морамо примити Његове спасоносне обреде. Само на тај начин ћемо стећи истинску срећу.

Благословени смо што *имамо* истину. Имамо налог да *делимо* ту истину. Подстичем нас да *живимо* у складу са том истином да бисмо заслужили све што Отац има за нас. Све што Он чини, чини за нашу добробит. Рекао нам је: „Јер где, то је дело моје и слава моја остваривати бесмртност и живот вечни за човека.”¹

Из дубине душе, и са дубоком понизношћу, сведочим о великим дару који је план нашег Оца за нас. То је једини савршен пут до мира и среће, како овде тако и у свету који ће доћи.

Моја браћо и сестре, остављам вам на крају своју љубав и благослов, и то чиним у име нашег Спаситеља и Откупитеља, Исуса Христа, амен.

НАПОМЕНА

1. Мојсије 1:39.